

19-7-1127 1

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

THE HISTORY OF THE

1777

THE HISTORY OF THE
1777

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Δευτέρα 19 'Ιουλίου 1937, ὥραν 10.15' μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

*Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΤΑ ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΠΡΕΠΕΣΤΕΡΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΚΑΙ
ΙΑΤΡΟΙ.- ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

Παρασκευασθέντα ἐν τῷ ἰαματικῷ ἰνστιτούτῳ τοῦ Δαμβέρῃ

Ἰαματικῶν λουτρῶν

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Συμφωνία εις Ρε (Λονδίνου) άρ. 2. . J. HAYDN

I. Adagio. Allegro

II. Andante

III. Menuetto. Allegro

IV. Allegro spiritoso.

2. «Μία μικρή Νυκτερινή Μουσική» . W. A. MOZART

δι' όρχήστραν έγχορδων

Allegro—Romanze—Menuetto—

Trio—Finale

3. Adagietto G. MAHLER

δι' όρχήστραν έγχορδων

(κί τής Ε' Συμφωνίας)

4. Συμφωνία άρ. 8 L. van BEETOVEN

I. Allegro vivace e con brio

II. Allegretto scherzando

III. Tempo di Menuetto

IV. Allegro vivace.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Πλατεία Κυριακού—Τηλ. 82-134

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ

Ἡ περίφημη Κωμωδία

τοῦ

JEROME K. JEROME

(Συγγραφέως τοῦ χαμογέλου κατὰ τὴν χαρα-
κτηριστικὴν ἔκφρασιν τοῦ ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ)

Η ΝΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΟΪ ΤΗΣ

(Εἰς 3 πράξεις)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΙΣ **ΚΩΣΤΗ ΒΕΛΜΥΡΑ**

- * Εἶναι ἓνα μικρὸ ἀριστούργημα,
- * Μία σπάνια αἰσθητικὴ ἀπόλαυσις,
- * Ἐνα ἔργο πὺν θὰ χαρίσῃ μὰ βραδυὰ ἀξέχαστου γέλοιου καὶ κεφιοῦ.

- * Τὸ ἔργο «**ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ**» ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρῶνῃ ἄπειρα πλήθη κάθε βράδν στοὺς κομπὸ θέατρο τῆς Πλατείας Κυριακού.

"ΦΩΝΗ.,

J. HAÏDN

Συμφωνία αρ. 2 (Λονδίνου).

Ἡ 2^α Συμφωνία τοῦ Χάϋδν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μᾶς ἐνθυμίζει ὅλιγον Μότσαρτ, διότι ἀρχίζει μὲ φράσιν συγγενῆ πρὸς τὸν «Λὸν Ζουὰν» καὶ τελειώνει μὲ «Γάμους τοῦ Φιγαρώ». Εἶνε ἀναμνήσεις μόλις γινόμεναι ἀντιληπταί, ἀλλὰ μεγάλης σημασίας ἀπὸ αἰσθητικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως.

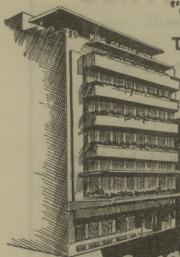
Ἡ εἰσαγωγή τοῦ πρώτου μέρους εἶναι σχετικῶς σύντομος, ἀλλ' ἔχει θαυμασίαν κατάληξιν, μετὸ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ γενικὴ παῦσις καὶ σιγὴ, ὥσταν νὰ ἔμπρην ὁ συνθέτης νὰ κατανοήσῃ κάποιον βαθὺν πόνον. Εἶναι μήπως ἀνάμνησις τοῦ προσφάτου θανάτου τοῦ Μότσαρτ;

Ἡ ἀρχὴ τοῦ *Allegro* εἶναι χαρακτηριστὸς ἐλεγειακοῦ καὶ γεμάτου φαντασίαν. Τὸ κύριον θέμα ἔχει ἥρεμον ἀγωγήν. Τὸ ἐπακολουθοῦν δεύτερον θέμα ἐμφανίζεται μίαν καὶ μόνην φορὰν ἐντελῶς ἐπεισοδιακῶς ἢ δὲ ὅλη ἀνάπτυξις εἶναι ἡ συνήθης εἰς τὸν Χάϋδν.

Τὸ *Andante* τῆς 2^ας Συμφωνίας εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα παραδείγματα τῆς τεχνοτροπίας καὶ τῆς αἰσθητικῆς τοῦ Χάϋδν. Τὸ κύριον θέμα ἔχει χαρακτῆρα *Lied* καὶ παρουσιάζεται μὲ ποικίλα παραλλαγῶν. Αἱ παραλλαγαὶ αὐταὶ ἐν τούτοις δὲν ἀποτελοῦν τὸσον τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς συνθέσεως, ὅσον τὰ ἐνδιάμεσα τμήματα μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκπηδᾷ μεγάλο πάθος καὶ διαφαίνεται τὸ βάθος καὶ ἡ τέχνη τοῦ «γέρω-Χάϋδν».

Τὸ *Μενουέττο* τῆς Συμφωνίας εἶναι γοητευτικὸν καὶ εἰσοδικτικόν, ἀπειλητικὸν καὶ εὐτράπελον ταυτοχρόνως, πλούσιον εἰς ἀπροσδόκητα ἐπεισοδία, γιγάντια διαστήματα, κτύπους τυμπάνων μὲ *crescendo*, μὲ γενικὰ παύσεις καὶ γενικοὺς *τελλίλους*. Τὸ *Trio* ὁμοῦ παραμένει θεωπευτικὸν, παιγνιδίαιον, εὐθυμον καὶ ἀπλοῦν.

Τὸ *Finale* ἀρχίζει à la *Musette* ὅπως ἡ Συμφωνία τῆς «Ἀρκούδας». Ὁ *A. Kuhac* διατείνεται ὅτι τὸ κύριον θέμα τοῦ *φινάλε* αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὸ τοῦ *Andante* καὶ τοῦ *φινάλε* τῆς προηγουμένης Συμφωνίας εἰς *Μι θφ*, εἶνε παρμένο ἀπὸ τὰς λαϊκῶν Κροατικῶν μελωδίαν. Μολοντί ἢ ἀλήθεια, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν ἔχει ἐντελῶς ἀναλάμψην,

ΦΩΝΗ
ΤΗΛ. 29.016

"Απασαι αι Έγκαταστάσεις
του KING GEORGE HOTEL

*Κεντρική θέρμανσις
*Παραγωγή διανο-
μή θερμού ύδατος
*Έγκαταστάσεις υγιεινής (υ-
δραυλικαί) *Άερισμός (Air
Conditioning J.A. John A.G.)
*Διανομή κατεψυγμένου ποσί-
μου ύδατος εις όλα τα δωμάτια

ΕΜΕΛΕΤΗΘΗΣΑΝ ΕΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΣΑΝ ΚΑΙ
ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΩ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

"ΞΕΝ. ΙΣΑΡΗΣ"
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 45 * ΤΗΛ. 24-476

πολλά μᾶς πείθουν ὅτι πραγματικῶς ὁ Χάϊνδ πολὺ συχνὰ ἔχει ἐμπνευσθῆ ἀπὸ τὴν λαϊκὴν Μοῦσαν. Εἰς τὸ πρῶτον θέμα τοῦ *Allegro* ἀντιτίθεται ἕνα δευτέρον, γεμάτο ἀπὸ τὴν εὐφροσύνην ἐκείνην ποῦ αἰσθάνεται ἕνας εὐτυχισμένος ἄνθρωπος μέσα εἰς τὴν χαρὰν μιᾶς εορτῆς.

W. A. MOZART

Μία μικρὴ νυκτερινὴ Μουσικὴ

Ἡ «Νυκτερινὴ Μουσικὴ» — ἀποτελουμένη ἀπὸ ἕνα *Allegro*, μίαν *Ρομάντσον*, ἕνα *Μενουέττο* μὲ *Τρίο* καὶ *Finale* — ἐγράφη τὴν 10ην Ἀγούστου 1787. Ἄνῃκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς Σερενάτας, δι' αὐτὸ καὶ χαρακτηρίζεται τόσον διὰ τὸν πανηγυρικὸν ὄσον καὶ τὸν τρυφερὸν χαρακτῆρα τῆς. Βαθὺ αἶσθημα δὲν εὐρίσκει κανεὶς εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ, τὸ ὕφος ὁμῶς τῆς συνθέσεως, διὰ τῆς κανονικῆς ἐπανόδου τῶν θεματικῶν ὁμάδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν *Ρομάντσον*, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Μότσαρτ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς τὴν περίοδον τῆς τεχνικῆς ὀριμότητος. Τὸ *Finale* ὁ Μότσαρτ ἀποκαλεῖ *Rondo*, μοιλονότι ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σονάτας.

G. MAHLER

Adagietto

(Ἐκ τῆς F' Συμφωνίας)

Μετὰ τὸν ἀγωνιώδη χαρακτῆρα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης Συμφωνίας τοῦ Μάλερ καὶ τὴν σχετικὴν γαλήνην τῆς τετάρτης, ἐκσπάζει ὁ χεῖμαρρος τῆς γηϊνῆς χαρᾶς εἰς τὴν πέμπτην Συμφωνίαν. Οὕτω ἀρχίζει ἡ Συμφωνία αὕτη μὲ ἕνα ἐπιλογον χαρᾶς, ἐπακολουθοῦντα μετὰ μίαν μεγάλην λύπην: «Πρέπει νὰ τὴν ζήσω αὐτὴ τὴ ζωὴ, μὲ τῆς λύπης τῆς καὶ τῆς ἐλαφρότητές τῆς καὶ μὲ τὰ αἰῶνια γέλοια τῆς». (Ἐκ νεανικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μάλερ).

Τὸ σήμερον ἐκτελούμενον *Adagietto* ἔκ τῆς πέμπτης Συμφωνίας εἶναι γραμμένον δι' ἔγχορδα μετὰ ἄρπας καὶ διακρίνεται διὰ τὸν θωπευτικὸν του χαρακτῆρα.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΠΗΛΙΟ 1.100 Μ. ΥΨΟΣ

ΘΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ για κορίτσια 6-14 και αγόρια 6-12 χρονών, άρσενικά, λυμφατικά, σε ανάρρωση, άδύνατα από έλονοσία, με δυσκολία στον ύπνο, στο φαγί κλπ. Θά λειτουργήσει φέτος από 1 'Ιουνίου έως 30 'Οκτωβρίου, σε καινούριο κτίριο, κτισμένο επίτηδες, σε μεσημερινή πλαγιά, με απλόχρωρους κοιτώνες, αίθουσα διαμονής, τραπέζαρία, ιατρείο, λουτρό κλπ.

Ίατρική και παιδαγωγική παρακολούθησις, φαγητό πέντε φορές τή μέρα, γυμναστική, ήλιοθεραπεία, λουτρό, ελαφριά κηπουρική, χειροτεχνία, παιχνίδια, ζωή στο ύπαιθρο, στον ήλιο και στον αέρα του βουνού. Συγκοινωνία καθημερινή με αεροκίνητο. Ταχυδρομείο, τηλεγραφείο, τηλέφωνο.

'Αποκλείονται παιδιά με κολλητικά νοσήματα.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Σπίτι τών παιδιών

"ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ"

ΠΗΛΙΟΝ-ΒΟΛΟΣ

ΦΩΝΗ

L. van BEETHOVEN

Ὀγδόη Συμφωνία

Ἡ ὀγδόη Συμφωνία τοῦ Μπετόβεν γραφεῖσα τὸ 1812, τὴν ἴδιαν σχεδὸν ἐποχὴν μὲ τὴν ἐβδόμην, διαφέρει ἀπολύτως τὸσον ἐκείνης, ὅσον καὶ τῶν προηγουμένων μεγάλων Συμφωνιῶν τοῦ Τιτάνος. Δὲν εὐρίσκουμεν εἰς αὐτὴν κανὲν ἀπὸ τὰ τολμηρὰ ἐκεῖνα ἐπινοήματα, τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς προὐκάλουν τὴν ἐκπληξιν τοῦ μουσικοῦ κόσμου καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῶν συντηρητικῶν μουσικοδιδασκάλων. Τίποτε τὸ τραγικὸν καὶ τὸ παθητικὸν εἰς αὐτὴν τὴν Συμφωνίαν καὶ — πρᾶγμα ὄχι πολὺ σύνηθες εἰς τὸν Μπετόβεν— ἔνα πνεῦμα σπινθηροβόλον, μία εὐθυμία καὶ ἔνα ἀτελειώτο χιούμορ περνᾷ ἀπὸ μέσα ἀπὸ δλόκληρον τὸ ἔργον, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε πολλὰς φορές νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὸν Μότσαρτ. Τὸ πλατύ του γέλιο, τὸ τελευταῖο γέλιο τοῦ Τιτάνος, μᾶς δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι διὰ μιαν φορὰν ἀκόμη ὁ Μπετόβεν κατορθώνει νὰ ξεχάσῃ τὰς θλίψεις, τὰς δίκαιās ἀνάγκας καὶ τὴν δυστυχίαν τῆς κοφότητός του, ποὺ ἔχει προχωρήσει μέχρι τοῦ σημείου ὥστε δύσκολα νὰ διακρίνῃ κάθε ἦχον.

Εἶναι τὸσον ἐκπληκτικὰ ἀπλοῦν τὸ ἔργον αὐτό, ὥστε θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐγράφη μέσα σὲ μιαν καὶ μόνην ἀναλαμπὴν τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Μπετόβεν. Καὶ ὅμως, ὀλίγα ἴσως ἔργα του ὑπέστησαν τόσας ἀλλαγὰς ὅσον ἡ Ὀγδόη Συμφωνία. Ἀπηλείφθη αἰφνης ὀλόκληρος ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ πρώτου μέρους καὶ—πρᾶγμα ἐκπληκτικόν—ἀπεκόπησαν πολλὰ μέρη, μετὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν.

Ἡ Ὀγδόη Συμφωνία ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς ὁ Ἐπιλογος τῆς καθαρῶς συμφωνικῆς ἐργασίας τοῦ Μπετόβεν, ποὺ ἀρχίζει μετὰ τὴν Ἡρωϊκὴν, (ἡ Πρώτη καὶ ἡ Δευτέρα Συμφωνία χαρακτηρίζουν περιοσότερον τὸν Μουσικὸν παρὰ τὸν Ποιητὴν Μπετόβεν), ἀλληγορικὴν Συμφωνίαν τῆς δυνάμεως καὶ τῆς δράσεως, τὴν *Τετάρτην*, χαρακτηρικτὴν τῆς ἐσωτερικῆς πάλης τοῦ συνθέτου, μὲ τὴν ὑπερίσχιον τῆς χαρᾶς καὶ τὴν *Πέμπτην*, μὲ τὸν ἀγῶνα κατὰ ἀμελιώτου πεπρωμένου. Μετὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς Συμφωνίας τῆς πάλης ἔχομεν καὶ τὰς τρεῖς ἄλλας, τὰς Συμφωνίας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γαλήνης: τὴν *Ποιμενικὴν*, ὑπέροχον ἀπεικόνισον οὐκαιοθημάτων εἰς τὴν *ἔσοχόν*, ὡς λέγει ὁ Μπετόβεν ἀντὶ προγράμματος, τὴν *Ἐβδόμην*: Ἀποθέωσιν τοῦ χοροῦ κατὰ τὴν γνωστὴν φράσιν τοῦ Βάγνερ, καὶ τὴν *Ὀγδόην*: τραγοῦδι χαρᾶς, εὐτυχίας καὶ ἀπολυτρόσεως τοῦ Ποιητοῦ ἀπὸ τὰς πενθίμους σκέψεις. Εἶναι

Προμηθευσι
της Α. Β. του
Βασιλεως της
Ελλάδος.

Προμηθευσι
της Α. Β. του
Βασιλεως της
Υολανδης.

Η μοναδική τροφή των Βασιλοπαιδιών

Μόλις αντιληφθήτε ότι το Μητρικόν γάλα δεν
έπαρκει εις τό παιδί σας, προμηθευθήτε από τόν
πλησιέστερον Φαρμακοποιόν σας ΓΑΛΑ ΜΑΝΝΑ

Είναι ή τροφή πού δύο ακόμη Βασιλικοί
Οικογένειαι την εξέλεξαν διά τά παιδιά των
Ούτω οί διατρεφόμενοι σήμερον Βασιλό-
παιδες μέ ΓΑΛΑ ΜΑΝΝΑ άνέρχονται εις 7

Μόνον τό ΓΑΛΑ ΜΑΝΝΑ είναι κατά-
ληλον ως τροφή διά τό παιδί σας, διότι
άντικαριστά πλήρως τό μητρικόν.

Αυτό άλλωστε διά οας βεβαιώση
και ό Ίατρός σας.

Φ.Ο.Κ.

ΓΑΛΑ C.G. MANNA COW & GATE L^{TD}

ἡ τελευταία χαρά, ἡ μεγάλη ἀναπνοὴ ποὺ πέρνει ὁ Διδάσκαλος διὰ τὴν φθόση ὕστερα ἀπὸ ἔνδεκα ἔτη εἰς τὰ ἀνυπέρβλητα ὕψη τῆς Τέχνης, μετὰ τὴν Ἐνάτην Συμφωνίαν.

Τὸ 1ον μέρος τῆς Ὀγδόης Συμφωνίας, ἄνευ τῆς στερεοτύπου βραδείας εἰσαγωγῆς ποὺ ἐδρῶκομεν εἰς ἄλλας σχεδὸν τὰς Συμφωνίας τῆς κλασικῆς ἐποχῆς, ἀρχίζει ἀπ' εὐθείας, μετὰ θέμα γεμάτο ἀπὸ εὐθυμίαν καὶ ζωὴν.

Τὸ 2ον μέρος, *allegretto scherzando*, τὸ ωραιότερον τῆς ὅλης Συμφωνίας καὶ ἐν ἀπὸ τὰ τελειότερα ἐξ ὧσων ἔγραψεν ὁ Μπετόβεν, εἶναι συντεθειμένον ἐπάγω εἰς τὸν συλλαβικὸν κανόνα *ta, ta, ta, ta*, κτλ. *Lieber Maëzzel*, καὶ παρουσιάζει μίαν συγκρατημένην ἐσωτερικὴν εὐθυμίαν. Ἐπάνω σ' ἓνα *φόντο* τῶν πνευστῶν ὀργάνων ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὰ βιολιά τὸ κύριον θέμα, γεμάτο ἐξυπνη εἰρωνείαν καὶ χιουῆμορ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαντοῦν μετ' ὀλίγον τὰ βαρέα ὄργανα τῆς ὀρχήστρας μετὰ ρυθμικὴν πῆσιν πρὸς τὰ ἐπάνω, μεγάλης λεπτότητος καὶ χάριτος. Μοναδικὴ ἀφέλεια χαρακτηρίζει ἐν γένει τὸ σπινθηροδόλον αὐτὸ παιγνίδάκι ποὺ εἰμπορεῖ νὰ σταθῇ δίπλα στὰς πνευματωδέστερας σελίδας τοῦ Μότσαρτ.

Εἰς τὸ 3ον μέρος, ὁ Μπετόβεν ἐγκαταλείπει τὸν τύπον τοῦ *Scherzo*, ποὺ εἶχεν ἀναγάγει εἰς μοναδικὴν τελειότητα, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ συνηθισμένο *Μενουέττο* τῆς παλαιότερας ἐποχῆς. Εἰς τὴν ἑνορχήστρωσίν του, ὅμως, διατηρεῖ τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ ἐμπιστευθῆται τὸ *trio* εἰς τὰ πνευστὰ ὄργανα· διατηρεῖ ἐπίσης τὴν συνήθειαν τοῦ *da capo*.

Τὸ *finale* (*allegro vivace*), εἶναι γεμάτο ἀνυπομονησίαν καὶ ζωὴν. Ἀναπτύσσεται εἰς τὸν τύπον τοῦ *Rondo* καὶ εἶναι ἐν γένει μοναδικῆς εὐθυμίας, ὕστεροῦν μόνον εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἑνορχήστρωσεως, — πλοῦτον ἐθαμβωτικὸν εἰς ὅλα τὰ *finale* τῶν προηγουμένων του Συμφωνιῶν.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Κερκίδες Β. Γ. Δ. Σειραι	1—12	Δοχ.	100	
Κερκίδες Β. Γ. Δ.	>	13—18	>	60
Κερκίδες Α. Ε.	>	1—10	>	60
Κερκίδες Α. Ε.	>	11—18	>	30

Τὰ εισιτήρια προπωλούνται εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη (Σταδίου 20, Τηλέφ. 22-588). Τὴν ἡμέραν τῆς Συναυλίας καὶ ἀπὸ ὥρας 8ης μ. μ. θὰ πωληθοῦν εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

ΓΑΛΑ CG MANNA

Τιμὴ ἀναλυτικοῦ προγράμματος Δοχ. 5

